

Професор Львівського університету Ю. Туниця спинився на проблемах екології в Україні. Він відзначив, що львівські екологи вже розробляють спільні із зарубіжними вченими проекти екологічних та енергетичних проблем, проводять міжнародні природоохоронні заходи. При кафедрі екології університету створено Науково-дослідний інститут екологічних проблем.

Голова філологічної секції д-р наук М. Ільницький підкреслив актуальність видання праць репресованих учених. Член-кор. АН України, д-р іст. наук Я. Ісаєвич наголосив на необхідності співпраці НТШ з Академією наук.

Досягнення і проблеми в своїх галузях наук охарактеризували член-кор. АН України, д-р фіз.-мат. наук Я. Бурак, д-р економ. наук С. Злупко, д-р мед. наук Б. Білинський, д-р іст. наук Л. Крушельницька, археолог М. Бандрівський, д-р хімічних наук І. Головацький, д-р архітектури А. Рудницький, член-кор. АН України Г. Максимович.

На зборах відбулися вибори Президії та керівництва секцій і комісій НТШ, дійсних членів товариства. Конференція пройшла в конструктивному плані.

В. Р. Михайлик (Київ), Н. О. Терентьєва (Київ)

Зустрічі в Інституті історії України АН України з зарубіжними вченими

28 листопада 1991 р. Інститут історії України АН України відвідали китайські вчені-русисти, викладачі історичного факультету Пекінського університету професори Бао Лянцзюнь та Цкао Чаохун.

У зустрічі з ними взяли участь заступник директора Інституту д-р іст. наук В. А. Смолій та заст. головного редактора «Українського історичного журналу» канд. іст. наук В. М. Ричка.

Гості цікавилися організацією науково-дослідницької роботи в Інституті історії України АН України, розповідали про працю суспільствознавців своєї країни. Зокрема, вони наголосили на тому, що донедавна в Китаї вивчення історії народів нашої країни обмежувалося студіями над історичним минулим лише однієї Росії. Нині китайські вчені виявляють велику зацікавленість у встановленні наукових контактів з дослідниками суверенної України. Вони повідомили про створення при Інституті іноземних мов у Пекіні кафедри української мови та культури, а також центру українознавства в одній з провінцій КНР. У цьому зв'язку було висловлене побажання активізувати наукові зв'язки між українськими та китайськими вченими.

Д-р іст. наук В. А. Смолій розповів про реорганізацію науково-дослідницької роботи у галузі історичної науки на Україні, про ті докорінні зміни, що сталися останнім часом в структурі Інституту історії України та основні напрями його діяльності. Він ознайомив гостей з деякими результатами наукових досліджень у галузі середньовічної історії України та з підготовленими співробітниками інституту пам'ятками історіографічної спадщини, виданими у республіці.

Китайські вчені оглянули інститутське зібрання книг й відвідали редакцію «Українського історичного журналу». Заст. головного редактора часопису канд. іст. наук В. М. Ричка розповів про роботу редакційного колективу, його творчі плани. Він зауважив, що на сторінках «Українського історичного журналу» останнім часом стали з'явля-

тися публікації зарубіжних дослідників, присвячені історії України й закликав китайських колег до співробітництва. Українські й китайські вчені дійшли одностайного висновку про необхідність розвитку, поглиблення й наповнення конкретним змістом наукових контактів між Інститутом історії України та осередками українознавства КНР.

* * *

Протягом січня 1992 р. у Києві побував учений Рохір Ньюбоуер (Гроненгенський університет). Він приїхав на запрошення Республіканської Асоціації Україністів, щоб узяти участь у роботі Міжнародної школи української мови.

За час свого перебування у столиці України гість зустрічався із своїми колегами. 28 січня він відвідав відділ історії міжнародних зв'язків України Інституту історії України АН України. Зав. відділом канд. іст. наук С. В. Віднянський розповів йому про дослідження з теми «Україна в міжнародних зв'язках із зарубіжними країнами», що ведеться в інституті. Серйозну увагу було приділено питанню про роль національних меншостей — вихідців з інших країн в історії України. Д-р іст. наук І. М. Кулинич детально висвітлив проблеми розвитку українсько-німецьких взаємозв'язків, проаналізував загальні процеси взаємодії та еволюції кожної нації в багатонаціональному регіоні, яким є Україна. Він спинився на обставинах, що сприяли заселенню причорноморських та приазовських районів України німецькими колоністами й меннонітами — вихідцями з Нідерландів і Фландрії, їх контактах з місцевим населенням.

У свою чергу, Р. Ньюбоуер розповів співробітникам відділу про основні напрямки досліджень, що ведуться в Інституті слов'янських мов при Гроненгенському університеті.

Учений говорив про те, що вікова історія України, її культура викликають значний інтерес. У Голландії невдовзі українська мова вивчатиметься на філологічному факультеті університету.

Гість з Голландії висловив упевненість в тому, що зацікавленість науковців обох країн у зміцненні наукових контактів приведе до встановлення прямих зв'язків між університетами й науково-дослідними інститутами двох держав.

* * *

25—29 грудня 1991 р. у Києві перебувала представник Національного центру досліджень Франції Бриджіт Годельє. Основна мета її перебування — зустрічі з провідними вченими Академії наук України, обговорення тем можливого співробітництва між українськими та французькими установами.

27 грудня вона відвідала Інститут історії України АН України. У цій зустрічі взяли участь директор інституту акад. АН України Ю. Ю. Кондуфор, учений секретар інституту канд. іст. наук В. Ф. Репринцев, директор Інституту української археографії чл.-кор. АН України П. С. Сохань.

Б. Годельє розповіла про діяльність Національного центру досліджень Франції. Вона підкреслила, що Центр має наукові контакти із 44 країнами світу і зацікавлений у встановленні зв'язків із суверенною Україною.

Ю. Ю. Кондуфор поінформував гостя про основні напрямки досліджень вчених інституту, підкресливши, що деякі з них стосуються проблем українсько-французьких контактів у різні історичні періоди. Серед них він виділив такі теми, як питання історії громадянської війни й політика Франції щодо України, вивчення проблем другої світової війни й участі українців в антифашистському русі Опору та ін. В

інституті готується монографія, присвячена українсько-французьким культурним зв'язкам у ХІХ ст.

В. Ф. Репринцев розповів Б. Годельє про науково-організаційну діяльність інституту. П. С. Сохань говорив про публікації з історії українсько-французьких контактів, підготовлені Археографічною комісією АН України, а нині — в Інституті археографії.

Учасники цієї зустрічі відзначали, що для розвитку співробітництва між науковими установами історичного профілю двох країн українська необхідна спільна праця над темами, що мають інтерес для обох сторін.

Журавський Юрій Йосипович

Пішов із життя Юрій Йосипович Журавський (1937—1991 рр.), декан історичного факультету, зав. кафедрою історіографії, джерелознавства й археології Харківського держуніверситету. Понад 30 років його життя було пов'язане з університетом, де він пройшов шлях від студента до декана. За цей час Юрій Йосипович Журавський опублікував більше 100 наукових, науково-популярних і навчально-методичних праць. У 1971 р. він під керівництвом проф. В. І. Астахова захистив кандидатську дисертацію, а в 1991 р. Вчена рада Харківського університету присвоїла йому звання професора.

У 1976—1977 рр. і з 1987 по 1991 рр. він був деканом історичного факультету, а з 1984 р. — очолював кафедру історіографії, джерелознавства й археології. Велику увагу Ю. Й. Журавський приділяв підготовці викладацьких кадрів, пропаганді кращих вузівських традицій.

Життя Ю. Й. Журавського обірвалося раптово. Це було тяжким ударом для всіх, хто його знав, працював разом з ним, навчався у нього. Світла пам'ять про Ю. Й. Журавського назавжди лишиться в серцях його колег і товаришів.